

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 14 november 2003

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Financiën

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

29035 Wijziging van enkele belastingwetten c.a. (Overige fiscale maatregelen 2004)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 13 november 2003 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikelen XVI en XXA

10→**11** (Dezentjé Hamming)

Dit amendement wordt ingediend ter verbetering van de rechtsbescherming van de belastingschuldige. De voorgestelde wijziging in artikel XVI leidt ertoe dat in alle gevallen waarin kosten van vervolging in rekening worden gebracht bezwaar bij de ontvanger openstaat, gevolgd door een voor de betrokkene gemakkelijk toegankelijke beroepsprocedure bij de belastingrechter. Daarmee wordt ook bestuursrechtelijke rechtsbescherming mogelijk tegen de kosten van vervolging die voortspruiten uit de gerechtelijke tenuitvoerlegging van het dwangbevel (thans kunnen deze kosten worden betrokken in de verzetsprocedure bij de civiele rechter op grond van artikel 17 van de Invorderingswet 1990).

Voor alle duidelijkheid wordt bepaald dat de kosten in rekening worden gebracht bij beschikking. Dit zal in alle gevallen een beschikking van de ontvanger zijn. Waar de beschikking nu in feite wordt genomen door de belastingdeurwaarder, kan dat voortaan door deze in mandaat namens de ontvanger gebeuren. Daartoe wordt in de voorgestelde bepaling voorzien in een algemene mandaatverlening aan de belastingdeurwaarder (in lijn met artikel 10:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht).

Aldus zal er bij rechtsmiddelen tegen de berekening van kosten door de belastingdeurwaarder geen sprake meer zijn van administratief beroep. Daarmee wordt beter aangesloten bij het stelsel van rechtsbescherming in Hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat alleen voorziet in beroep bij de belastingrechter tegen uitspraken op bezwaar, en niet tegen

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8→ **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

beslissingen op administratief beroep. De wijziging van het tweede lid is overeenkomstig het oorspronkelijke wetsvoorstel.

Artikel XXA bevat het overgangsrecht. Vastgelegd wordt dat het recht zoals dat geldt onmiddellijk voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze wet blijft gelden ten aanzien van vóór die datum in rekening gebrachte kosten. Tegen die kosten kunnen dus rechtsmiddelen worden aangewend volgens het «oude» recht. Wanneer op de datum van inwerkingtreding van deze wet al bezwaar, administratief beroep of beroep is ingesteld, blijft daarop ook het «oude» recht van toepassing.

Ingetrokken

Artikel XIV

12 (Dezentjé Hamming)

Dit amendement beoogt de mogelijkheid dwangbevelen per post te verzenden met nadere zekerheden te omgeven. De rechtsbescherming van belastingschuldigen verslechtert als het mogelijk wordt dwangbevelen per «gewone» post te verzenden, daar in 1 op de 500 gevallen post niet op het juiste adres wordt bezorgd. Hierdoor kan de ongewenste situatie ontstaan dat belastingschuldigen in voorkomende gevallen moeten aantonen het dwangbevel niet per «gewone» post te hebben ontvangen. Deze omgekeerde bewijslast past niet in een deugdelijk stelsel van rechtsbescherming.

Ingetrokken

Artikel IV invoegen onderdelen A en Aa

9 (Bussemaker en Vendrik)

Hier wordt een administratief eenvoudige afdrachtvermindering geïntroduceerd te weten: de afdrachtvermindering werklozen en arbeidsgehandicapten. De inhoudingsplichtige kan deze afdrachtvermindering toepassen met betrekking tot een werknemer die een loon heeft dat niet hoger is dan het toetsloon en voor wie hij over een verklaring werkloze of over een verklaring arbeidsgehandicapte beschikt. De afdrachtvermindering kan worden toegepast gedurende de eerste 18 maanden na indiensttreding van de werknemer. De afdrachtvermindering beloopt € 5 000 per werknemer per kalenderjaar. Dit betekent een maximum afdrachtvermindering per werknemer van € 7 500 in een periode van 18 maanden. Het toetsloon is € 20 533 voor werknemers onder de 50 jaar en € 23 559 voor werknemers van 50 jaar en ouder. Genoemde bedragen zijn overigens niet de bedragen die feitelijk in 2004 als toetsloon zullen gelden omdat de bedragen per 1 januari nog worden geïndexeerd. Het bedrag van de afdrachtvermindering en het toetsloon gelden voor werknemers met een overeengekomen arbeidsduur van 36 uur per week. Voor werknemers met een overeengekomen arbeidsduur of voor werknemers zonder vaste overeengekomen arbeidsduur worden beide bedragen naar evenredigheid vastgesteld. De afdrachtvermindering werklozen en arbeidsgehandicapten treedt met ingang van 1 januari 2004 in werking. Voor werknemers die per 1 januari 2004 reeds in dienst zijn maar onmiddellijk voorafgaand aan de indiensttreding een werkloze danwel een arbeidsgehandicapte waren, kan de afdrachtvermindering worden toegepast voorzover de dienstbetrekking nog geen 18 maanden bestaat. Dit amendement leidt tot een budgettaire derving van 535 mln. in 2004 en 460 mln. structureel in 2005, die wordt gedekt uit diverse milieuheffingen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA